

ale my njewěmy, hacž bychu nam słužomne byle. Wšche-
lafe wobcžežnosće a kšchiziki bychmy jara rad wotbyli; ale
my njewěmy, hacž sěbi njebychmy s nimi sbože a žobno-
wanje precž dali. Haj tež nasche proschenje je swědk na-
scheje sčaboscze.

Alle Bohu budž dzał, so njejsmy w tutej sčabosczi
wopušczeni. „Tón Duch je spomozny naschej sča-
bosczi“, praji nascha epistola. To je tón samy Duch, psches
kotrehož je naš Bóh Wótž k swojemu Synnej czahnył; to
je tón samy Duch, psches kotrehož wschě swoje shonjenja wo
Božej hnadze mamy; to je tón samy Duch, kiž je nam
pošoj, žiwjenje a sbožomnosč do wutrobny dawak, kiž su
suamjenja a sawdawki na pschichodnu sbožnosč w krašnosčzi.
Wón njeje na žadny čas swjasany. Wón chze tež w nowym
lěcze w naš psches sčowo Bože džekacz. „Wón sam sa-
stupa naš s njewurjeknjnym sduchowanjom naj-
lěpje.“ Kaž duscha sduchuje, hdnyž tež rt njestorži a wóczko
njepłacze, haj kaž wboha duscha tež sriedž njeměra a ros-
próschenjow s hlubiny swojich najsuutškomnišchich potrieb-
nosčow po wumóženju sduchuje, tak je tež pschi prošenu,
so Boži Duch naš žyle hinał wodži, hacž sěbi nasch swon-
komny człowjek myšli a žada. Naschej hubi sčano wo ně-
kajke časne kublo prošnytej; naschej ruzny stej sčano wo
czělnu derjehicze styknytej: ale nasche njeměrne swědomnje
sčano dale bóle w naš hiba; nascha njespošojena wutroba pschezo
želniwischo sa tym dobrym džělom žedži; nasch duch, nasch
žny suutškomny człowjek, swojej ruzny wupšchestrěwa sa tym
jenym, kiž je wěcznje nusne: a hlaj, „tón, kotryž do
wutrobow hlada, tón wě, sčto tego ducha myšl
je; pschetož wón prošny sa sčwjatych sa tym, kaž
sčano Bohu spodobak.“

A kaž w prošenu, tak je tež w druhim Bóh sčwjatny
Duch naschej sčabosczi spomozny. Abó njejsny ty hisčcze
ženje w czežkej srudobje na jene dobo mózne směrowanje
w sěbi shonił, kiž czi sašo twoju spanjenu dowěru sběže a
rosšnylni? — Abó njejsny ty hisčcze ženje sriedž wješela,
hdžež w štrasche běšche, Boha s woczow shubicž, njenadžujzy
w sěbi napominanje sašlyšchal, kiž cze psched wotpadom
wukhowa? — Abó njejsny hisčcze ženje w časny duchomneje
sčuchoty po waschnju sablystnjenja w sěbi mózne satschajenje
saczak, kiž cze k noweje wobstajnosčzi wubudži a sahoru? —